

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Liliuvm. Ex D. Ambrosoi, c. 8. lib. 3 Hexam. Descriptio CXXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Sunt & non pauci albi, & purpureis punctis aspersis yescicolores, quæ coloris varietate, & odoris suavitate, cum rosis de principatu certant.

L I L I V M.

Ex D. Ambrosio, c. 8. lib. 3. Hexam.

Descriptio C X X X I I I.

Considerate lilia agri, quantus sit candor in folijs, quemadmodum stipata ipsa folia ab imo ad summum videantur assurgere, ut Scyphi expriment formam, ut auri species quædam intus effulgeat, quæ tamen vallo in circuitu floris obsepta, nulli pateat iniuria.

Idem expressum ex Plinio, &c.

NVra vero talis est lilij pulchritudo? num excessiva species? Num maiestate cinctum caput, cuius oneri vix collum sufficit? num argenteorum foliorum striati ordines? num paulatim in latitudinem se explicantes angustia? num resupina per ambitum labela, num delicatissima, quæ interioribus sunt fila? num florum stantia crocis aureolis capita? num odor, num candor eximius, satis istud, vel me tacente, prædicant: egregio flore digna vestis, cuius viror radiat, fulget purpura, aurum rutilat, crocus accenditur, tot enim sunt in lilio colores, ut Theophrastus, Plinius, & Dioscorides naturalis historiarum antesignani auctores memorant, quin & lilia to-

tà rubentia narcissos vocant, O flos natura corculum, & mundi delictum: mactæ ista specie, mactæ tam vario colorum apparatu. Felix quidem in multis, sed in vno omnium felicissimus, quod præconem habes tuarum laudum, non Apollinem, sed Christum, qui te regis magni opulentia anteposuit.

L I L I V M P E R S I C V M.

Ex Rouillo, l. xv.

CAulis est Lilio Persico ternum cubitorum, quem fusè ambiunt folia ex cœuleo vitentia, mucronata, lilijs cruentis paria; flores nutantes, nolarum effigie obsoleta purpura nigricant: radix bulbosa, filia, minimè squamis loricata, albida, auesia parte sessilis, & plana, porrectis subtus obscure flauentibus.

R O S A.

Ex D. Ambrosio.

Descriptio 134.

SURREXerat antea floribus immixta tenens sine spinis rosa, & puicherrimus flos sine vlla fraude veinabat: Postea spina sepsit gratiam floris, tanquam humana speculum præferens vitæ, quæ suauitatem perfunctorum suæ finitimis curarum stimulis sæpe compungat.

Ambrosio
lib. 3. c. 8.

V E R.

Ex Theophrasto.

Descriptio C X X X V.

Ὅλον τὸ διαβῆναι παρὰ τὸν ὕδαλον ἄσ ἢ δὲ τὸ ζέφυρον ὑποκινῶν ἡρέμα τοὺς κλάδους, ποικίλαι δὲ τῆς ἀνθρώπων ὠδῆς, καὶ ἀνθρώπων χροῖας, καὶ λευκῶν δάμων, τὰ μὲν γεωργίας ἔργα, τὰ δὲ φύσεως δῶρα, πάντα εὐδὲν γῆς ὑγιανέσεως χομοί, τότε νυμφῶν ἐν τοῖς οὐκ ἐπιφανέσιν. δεσφίτον γὰρ δὲ.

Lect præterlabentem riuiulum transgredi: Quam verò suaviter Zephyrus tacito strepitu mouet ramos, ac frondes? Ad hæc varia auiu cantiones accedunt, florum colores, pratorum frutices, partim agricolationis opera, partim naturæ dona: omnia suauissimo odore fragrantia: terræ humores saluberrimi: Nympharum verò antrum non laudabo: requirit enim Theocritum.

Argo.